დინამოელებმა გვასახელეს

თბილისის "დინამოს" ფეხბურთელებმა 7 ნოემბერს ბელგრადში უეფა–ს თასის გათამაშების განმეორებითს მეთექვსმეტედფინალურ მატჩში დაამარცხეს იქაური ოფკ და მერვედფინალში მონაწილეობის უფლება მოიპოვეს.

"ლელოს" წარმომადგენელი ეწვია ჩვენი სპორტული დელეგაციის ხელმძღვანელს, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის თავმჯდომარეს ფ. მახარაძეს და სთხოვა მას გაზეთის მკითხველთათვის, სპორტის მოყვარულთათვის ეამბნა დინამოელთა ამ მატჩის შესახებ.

– როგორც იცით,– თქვა ფ. მახარაძემ,– პირველი მატჩი თბილისში "დინამომ" ბელგრადელებს მოუგო ანგარიშით 3:0. როცა იუგოსლავიელები შინ დაბრუნდნენ, იქ მათი დელეგაციის ხელმძღვანელს. ერთი შეკითხვა დაუსვეს: რა მოხდა თბილისში ისეთი, რომ ასე მწარედ დამარცხდითო? ხელმძღვანელმა ასე უპასუხა: აი, ჩამოვლენ აქ თბილისელები, ითამაშებენ და მაშინ მიხვდებით, რაც მოხდაო.

ბელგრადში ჩვენს შესახვედრად საგანგებოდ ემზადებოდნენ მიგვიღეს შესანიშნავად, მოგვათავსეს საუკეთესო სასტუმროში, ყურადღებას არ გვაკლებდნენ. მაგრამ მასპინძლებს სხვა, მთავარი საზრუნავიც ჰქონდათ–მომავალი მატჩი. 7 ნოემბრის ნომერში ბელგრადის გაზეთმა "სპორტმა" პირველ გვერდზე გამოაქვეყნა ოფკ–ს მწვრთნელის, წარსულში გამოჩენილი იუგოსლავიელი მეკარის მ. შოშკიჩის ვრცელი წერილი სათაურით "შეტევა, მხოლოდ შეტევა". წერილს თან ახლდა დიდი ფოტოსურათი: წინა პლანზე გამოსახული იყო ოფკ–ს წამყვან მოთამაშეთა ჯგუფი, უკან კი ორ ფეხბურთელს ეჭირა ვეება ფარი წარწერით – 4:0. ეს გუნდის დევიზი იყო ამ მატჩისთვის.

არ ვიცი, თვით ბელგრადელ ფეხბურთელებზე რა გავლენას ახდენდა ეს ფოტო, ჩვენი ბიჭებისთვის კი იგი სტიმულად იქცა. გაზეთი ხელიდან ხელში გადადიოდა, ყველა თავის შეხედულებას გამოთქვამდა, საერთო აზრი კი ის იყო, რომ არავითარ

შემთხვევაში არ დავუთმობდით არაფერს მეტოქეს და ბოლომდე მივიყვანდით კარგად დაწყებულ საქმეს.

მატჩი, როგორც იცით, 7 ნოემბერს, დიდი ზეიმის დღეს შედგა. ჩვენმა გუნდმა იცოდა, რომ შეხვედრის მეორე ნახევარს ინტერვიზიით გადასცემდნენ. ყველაფერი ეს მონდომებას, მობილიზებასა და პასუხისმგებლობის გრძნობას მატებდა თოთოეულ ფეხბურთელს. თბილისის "დინამო" პირველად გამოდიოდა იუგოსლავიაში და თავი არ უნდა დაეზოგა პრესტიჟის დასაცავად.

სხვათა შორის, იმავე "სპორტმა" 6 ნოემბრის ნომერში მთელი გვერდი დაუთმო 1946 წლის მატჩს თბილისში "დინამოსა" და ბელგრადის "პარტიზანს" შორის, რომელიც იუგოსლავიელებმა მოიგეს ანგარიშით 2:1. იხსენებდნენ მთლიანად მატჩს მის ცალკეულ დეტალებს, განსაკუთრებით უსვამდნენ ხაზს ბ. პაიჭაძის ბრწყინვალე თამაშს. არც ის დაივიწყეს, რომ გ. პაიჭაძეს იმ პერიოდში რუმინულმა პრესამ "ფეხბურთის კარუზო" უწოდა.

ჩვენი გუნდის ხელმძღვანელობამ, თითოეულმა ფეხბურთელმა მტკიცედ გადავწყვიტეთ არ გაგვემეორებინა სოფის "სლავიასთან" ძველი შეხვედრის მაგალითი და გვეთამაშა მხოლოდ შემტევი, მოიერიშე ფეხბურთი, მაქსიმალურადა გამოგვევლინებინა ის თვისებები, რომლებიც თბილისის "დინამოს" ახასიათებს: მაღალი ტექნიკა, სისწრაფე, ტემპი, აგრესიულობა.

მატჩის მეორე ნახევარი ფეხბურთის მოყვარულებმა ნახეს და მასზე ყურადღებას არ შევაჩერებთ, მაგრამ შეხვედრისა და მასთან ერთად მეთექვსმეტედფინალის ბედი არსებითად გადაწყდა პირველ ტაიმში, რომელიც დინამოელებმა შესანიშნავად ჩაატარეს. დაიწყო თამაში და დინამოელები მაშინვე "დასახლდნენ" მეტოქის საჯარიმო მოედანზე. ბელგრადელთა გუნდი თავის კართან აღმოჩნდა მიჯაჭვული. მე–5 წუთზე ასათიანმა საჯარიმო დარტყმით წამოიწყო კომბინაცია, ბურთი გადააწოდეს ჭელიძეს, და ამ უკანასკნელს უძლიერესი დარტყმის წინაშე მეკარე უძლური აღმოჩნდა – 1:0. მე–18 წუთზე, კვლავ საჯარიმო დარტყმით, ასათიანმა კარგ პოზიციაში გაიყვანა მ. მაჩაიძე. მისი დარტყმა მოხვდა ძელს, ბურთი დაუბრუნდა მინდორს, მას მიუსწრო გ. ნოდიამ და ანგარიში ორამდე გაზარდა, 35–ე წუთზე კი ასათიანი–გ. ნოდია–ასათიანის კომბინაციის შემდეგ ბურთი ყიფიანს გადაეცა. ახალგაზრდა თავდამსხმელმა მესამედ დააწყებინა

მასპინძლებს თამაში ცენტრიდან, რაც შესვენების შემდეგ მოხდა, ყველასთვის ცნობილია.

აქ მინდა ხაზი გავუსვა ერთ ამბავს: მატჩის წინ (შეხვედრა დღისით შედგა იმის გამო, რომ ოფკ–ს 35-ათასიან სტადიონზე ელექტროგანათება არ არის) ტრიბუნებზე დიდი აჟიოტაჟი სუფევდა, გულშემატკივრები დროშებით, ტრანსპარანტებით, შეძახილებით ამხნევებდნენ თავიანთ გუნდს, ჩვენ კი მხარდამჭერად გვყავდა უკრაინიდან ჩამოსული ტურისტების პატარა ჯგუფი. მაგრამ, როცა თბილისელებმა მეორე გოლი გაიტანეს, მაყურებელთა სიმპათიებმა მათს მხარეს გადაინაცვლა. გუნდი მართლაც ბრწყინვალედ თამაშობდა. ამას მალტელი არბიტრის ბულორის პირველხარისხოვანი მსაჯობაც ხელს უწყობდა.

მეორე დღეს ბელგრადის გაზეთებში ნახავდით სარეცენზიო წერილებს სათაურებით "კატასტროფა". ”სპორტმა" ასე დაასათაურა განვლილი მატჩი: "თბილისელი სტუმრების ლექცია" მაღალი შეფასება მიიღეს ჩვენმა ცალკეულმა ფეხბურთელებმა: ხურცილავამ –9 ქულა (იქ შეფასების 10-ბალიანი სისტმაა), ყიფიანმა –9, ასათიანმა –8, მაჩაიძემ –8 და ა.შ. ხაზს უსვამდნენ იმასაც, რომ ოფკ–ს რამდენიმე დღის უკან დამარცხებული ჰყავდა "პარტიზანი"

მოსკოვში დაბრუნებულებმა შევიტყვეთ ახალი კენჭისყრის შედეგები, რომ მერვედფინალში მეტოქედ შეგვხვდა, ძალიან ძლიერი მეტოქე–ლონდონის "ტოტენჰემ პოტსპერი", უეფა–ს თასის 1971–72 წლების გათამაშებაში გამარჯვებული. ჩვენ თხოვნით მივმართეთ საკავშირო სპორტკომიტეტის ფეხბურთის სამმართველოს რომ საშუალება მიეცათ სსრ კავშირის ნაკრების წევრებისთვის ძოძუაშვილისთვის, გ. ნოდიასთვის და მაჩაიძისთვის უეფა–ს თასის გათამაშების მერვედფინალში თავიანთი გუნდის შემადგენლობაში ეთამაშათ "ტოტენჰემის" წინააღმდეგ. ეს თხოვნა დააკმაყოფილეს.

ახლა თბილისის დინამოელები ამხანაგური საერთაშორისო მატჩების ჩასატარებლად არიან თურქეთში. 28 ნოემბერს თბილისში ვუმასპინძლებთ "ტოტენჰემს" 10 დეკემბერს გავემგზავრებით ლონდონს, სადაც 12 დეკემბერს განმეორებითი თამაში გვაქვს ინგლისელებთან.

თბილისის "დინამოს" ახლანდელი შემადგენლობიდან ინგლისელ ფეხბურთელებთან ბევრს არ უთამაშია, მაგრამ ინგლისური ფეხბურთის ერთ–ერთი

საუკეთესო წარმომადგენელი –"დერბი ქაუნთი" ამას წინათ ვნახეთ უელვას საერთაშორისო ტურნირზე ესპანეთში, სადაც კოლუმბის "კარაველა" მოვიგეთ. ამიტომ გარკვეული წარმოდგენა გვაქვს ინგლისის გუნდებზე. ამის გარდა, საგანგებოდ შევისწავლით მათი თამაშის მანერას, "ტოტენჰემ ჰოტსპურის" ცალკეულ მოთამაშეებს, მათს ძლიერ და სუსტ მხარეებს.

მერვედფინალში ძალიან ძლიერი მეტოქე გვყავს. ჩვენს გუნდს მოელის შეუპოვარი, უშეღავათო ბრძოლა. დინამოელები დიდი პასუხისმგებლობის გრძნობით ემზადებიან ამ ბრძოლისთვის და თითოეული მათგანი მზადაა თავი არ დაზოგოს, რათა გაამართლოს გულშემატკივართა იმედები, ღირსეულად დაიცვას ჩვენი ფეხბურთის სახელი.

ლელო 18 ნოემბერი 1973 წ.